

AFGIFTE KANTOOR
3390 Tielt-Winge

ERK. NR. P005656

VZW
Nationale Confederatie
van
Politieke Gevangenen
en Rechthebbenden
van België

België – Belgique
PB
3390 Tielt-Winge

Verantwoordelijke uitgever:

Vital CRAENINCKX
Leuvensesteenweg 168
3390 Sint-Joris-Winge

Kiezegem, 9 augustus 2015

**DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
VAN HET
GEWEST MEENSEL-KIEZEGEM en TIENEN**

40ste jaargang nr 3 van juli – augustus – september 2015

**N.C.P.G.R.
MEENSEL-KIEZEGEM en TIENEN**

Voorzitter en secretariaat :

Vital CRAENINCKX, Leuvensesteenweg 168
3390 Sint-Joris-Winge – Tel. 016 63 46 23
gsm 0496 50 46 77
vital.craeninckx@skynet.be

Verantwoordelijke uitgever :

Vital CRAENINCKX, Leuvensesteenweg 168
3390 Sint-Joris-Winge

Penningmeester :

Jos LEMMENS, Neckerspoelstraat 6
3391 Meensel-Kiezegem - Tel. 016 63 36 11
jozef_lemmens@skynet.be

Financiële rekening :

H.E.C.A. 1944
Neckerspoelstraat 6 3391 Meensel-Kiezegem

Rekening nr. BE84 7340 3632 1859
BIC. KREDBEBB

Redactie : Vital Craeninckx, Leuvensesteenweg 168 3390 Sint-Joris-Winge

Website: www.heca1944.be (herdenkingscomité augustus '44)

Meensel-Kiezegem, zondag 9 augustus 2015.

Traditiegetrouw werden op 9 augustus de 67 slachtoffers van twee razzia's op 1 en 11 augustus 1944 herdacht. Na een bloemenhulde aan het erekerkhof in Meensel in de vroege ochtend ging deken Felix Van Meerbergen voor in een herdenkingsviering in de parochiekerk Sint-Pieter van Kiezegem. In een welgemeende en warme homilie herhaalde hij een mooi en sprekend aforisme: "Als niets nog heilig is, is niets nog veilig..."

Het plaatselijke koor Sint Cecilia overtrof zichzelf en het 'Te Velde' na de consecratie zorgde voor een kippenvelmoment bij de naar schatting meer dan tweehonderd aanwezigen. Onder hen een 35-tal vaandeldragers wiens zwart – geel – rode tricolore vaandels niet alleen kleur aan de herdenking hebben gegeven maar verwijzen naar het ideaal waarvoor mensen zich samen en eensgezind hebben ingezet, zelfs met het offer van hun leven. Ze symboliseren ons gezamenlijk streven naar eendracht.

Voor het burgerlijke gedeelte van de plechtigheid aan het herdenkingsmonument stonden de weergoden ook dit jaar aan onze zijde, of waren het de slachtoffers die er van hierboven voor zorgden dat de voorspelde regen "on hold" werd gezet? De opmerkelijke toespraken van enerzijds de burgemeester van Tielt-Winge, Rudi Beeken en van gastspreker auteur Roger Rutten anderzijds, zorgden voor de nodige controversie en discussies nadien.

Als laatste spreker kwam Nationaal Voorzitter van N.C.P.G.R. Jozef Craeninckx aan het woord. Hij benadrukte in zijn toespraak vooral de "toekomst van de herinnering" en uitte zijn in dank aangenomen appreciatie voor de vlekkeloze organisatie van de herdenkingsplechtigheid.

In het slotwoord stelde ik : *"Voor Meensel-Kiezegem neemt de maand augustus als herdenkingsmoment steeds opnieuw een belangrijke plaats in. Het verleden, het heden , de toekomst en wij allemaal worden met elkaar verbonden. De vraag stelt zich : heeft herdenken nog zin? Het antwoord is eenvoudig : Ja, herdenken heeft nog zin als we samen op zoek gaan naar vrede door in stilte te luisteren naar hen die wij vandaag herinneren "*

De harmonie Sint-Jozef uit de deelgemeente O.L.V.Tielt onder leiding van dirigent Bart Watté, verzorgde op sublieme wijze de sfeervolle muzikale omkadering. Partizanenlied, Moorsoldaten, Last Post, Europese Hymne, Brabançonne en ingetogen koralen konden menigeen beroeren.

21 kransen sierden kleurrijk het monument na de bloemenhulde. Linten in Nederlandse driekleur en onze eigen tricolore stonden symbool voor internationale verbondenheid en gaven een extra dimensie aan de bloemenpracht.

De alom gewaardeerde receptie in het ontmoetingscentrum, aangeboden door de gemeente Tielt-Winge, was een mooie afsluiter in gemoedelijke sfeer van een talrijk bijgewoonde 71ste herdenking.

Vital Craeninckx, voorzitter

Burgemeester van Tielt-Winge Rudi Beeken opende de reeks toespraken (boven)

Gastspreker Roger Rutten
(onder)

Toespraak door Jozef Craeninckx,
nationaal voorzitter van N.C.P.G.R. en
laatste overlevende getuige uit Meensel-Kiezegem

Toespraak van Jozef Craeninckx, Nationaal voorzitter van N.C.P.G.R. (Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden) op de herdenkingsplechtigheid in Meensel-Kiezegem op zondag 9 augustus 2015.

Mijnheer de voorzitter,
Mijnheer de burgemeester,
Dames en heren,
Mesdames et messieurs,
Beste vrienden, chers amis,

“Un jour je m'en irai sans en avoir tout dit” - “Op een dag zal ik heengaan zonder er alles over te hebben gezegd”.

Dat is de titel van een merkwaardig boek van de hand van de bekende Franse schrijver Jean d'Ormesson over het menselijk gevoel van twijfel.

Als wij ons oor even te luisteren leggen tijdens deze uitstekend georganiseerde herdenkingsplechtigheid, zullen wij de Politieke Gevangenen die wij hier eer betonen horen fluisteren wat zij op hun laatste dag niet hebben gezegd.

Zij zijn ons trouwens zeer dankbaar voor de bijzondere gelegenheid die deze herdenking hen biedt om ons hun dringende boodschap te brengen als ernstige waarschuwing: “Laat elke twijfel varen....ieder fanatiek extremisme van welke aard dan ook kan voor zijn tegenstanders leiden tot het onbeschrijfelijk onmenselijke levenseinde dat ons lot is geweest. Blijf ons deze gelegenheden bieden om ook de volgende generaties aan te manen die levensbedreigende kwaal tijdig te onderkennen om ze in de kiem te kunnen smoren.

Om deze boodschap uit te dragen hebben wij elkaar broodnodig; - enerzijds onze plichtsbewuste Politieke Gevangenen die 71 jaar geleden uit dit dorp werden weggevoerd - en anderzijds al diegenen die zich geroepen achten om met overgave en toewijding de voornaamste doelstelling van onze confederatie te blijven uitvoeren....
“NOOIT VERGETEN !”.

Deze dialoog, in overleg, lijkt mij onontbeerlijk om de strijd die onze Politieke Gevangenen hebben geleverd voor een vrije en vredelievende samenleving, aan te wakkeren in een wereld waar de strijd voor de rechten van het dier – volkomen terecht – steeds hogere toppen scheert... maar waar anderzijds zonder de minste schroom de meest elementaire rechten van de mens worden miskend en met de voeten getreden.

Laten wij er ons steeds meer van bewust worden dat deze angstwekkende trend het gevolg is van acties en drijfverijen van mensen zoals U en ik.

Aan de Klaagmuur gaan staan helpt niets en niemand vooruit; alert blijven en handelen is meer dan ooit een noodzaak om de menselijke beschaving waar wij zo prat op gaan, toch wat bij te schaven.

Onze gesprekspartners aan de overzijde doen ons, met hun relaas over hun laatste dag een aanbod van samenwerking om te trachten het tij te keren. Ik meen dat wij de dwingende plicht hebben dit aanbod met beide handen te grijpen en samen uit te voeren.

De toekomst van onze confederatie bevindt zich op een cruciaal kruispunt en is zowel een uitdaging als een aantrekkelijke en dankbare taak voor de huidige en volgende generaties.

Twee doelstellingen zullen een bijzondere aandacht vergen:

- Voor de hoogste nationale bewindvoerders van ons land, buiten alle ideologische en politieke grenzen, de uitzonderlijke verdiensten toelichten van onze Politieke Gevangenen tijdens de oorlogsperiode 1939-1945, met het dringend verzoek hen een unieke plaats in onze vaderlandse geschiedenis onvoorwaardelijk te waarborgen als nationale erkentelijkheid van hun uitzonderlijke burgerzin in een verenigd vaderland België.
- De plicht van herinnering en eerbetoon aan onze Politieke Gevangenen vervullen door de organisatie van herdenkingsplechtigheden.

Het bereiken van deze doelstellingen zal inzet vergen. De natuurwetten zullen er de oorzaak van zijn dat deze taken weldra enkel nog zullen uitgevoerd worden door jongere generaties en met dankbare fierheid mag ik stellen dat de noodzakelijke voorbereidende werkzaamheden hoopvol verlopen.

De herschikking van onze gewestelijke afdelingen is een feit. Als hoekstenen van onze vereniging rust een belangrijke taak op hun schouders, waarvoor zij over een ruime autonomie zullen beschikken.

De outfit en de inhoud van ons ledenblad 'Kracht-Effort' hebben de belangstelling van niet-leden opgewekt; de eerste vragen om het regelmatig te kunnen ontvangen zijn binnengelopen. "Kracht-Effort" zal zonder twijfel een bijzonder belangrijk kanaal blijven om onze bekendheid te verspreiden.

De inspanningen om de wereld van onze Politieke Gevangenen onder één vlag te verenigen zijn hoopvol op gang gebracht en het kamp van Breendonk, als nationaal symbool, ontwikkelt zich meer en meer als de bakermat van onze nationale leuze : 'L'Union fait la force" – "Eendracht maakt macht".

Ik ben oprecht tevreden in het nationaal bestuur omringd te zijn door zeer plichtbewuste jonge krachten die zich belangeloos inzetten om de gestelde doelstellingen van onze confederatie optimaal te bereiken, waarvoor mijn grote dank en waardering.

Rest mij nu de vreugde mijn betoog te mogen beëindigen met een oprechte dank aan de voorzitter voor zijn vriendelijke uitnodiging... en wegens de confederatie een welgemeende dank en felicitaties aan de voorzitter en zijn team... aan de burgemeester en zijn staf, alsmede aan iedereen, inclusief de talrijke aanwezigen die hun steentje hebben bijgedragen aan de prachtige uitvoering van deze indrukwekkende en uitzonderlijk geslaagde plechtigheid.

En niet in het minst mijn bijzondere dank aan al onze vaandeldragers die onversaagd, winter en zomer, in weer en wind, in gans het land, al onze herdenkingsplechtigheden betekenisvol in kleur zetten.

Mijn vurige wens voor de confederatie als voorzitter is: ijveren voor een solide eenheid van onze wereld van Politieke Gevangenen in dialoog met onze makers aan de overzijde om, met de nodige wijsheid een bron aan te boren voor een open wereld van beheerste vrijheid, behulpzame vrede en een onbedreigde levensvreugde.

Un grand merci de m'avoir écouté – Ik dank U voor uw luisterbereidheid.

Op de eerste rij herkennen we vlnr spreker Roger Rutten, Louis Clinckx , teruggekeerd uit Duitsland; schepen en OCMW-voorzitter Fons Lemmens; Mark Van den Driessche, voorzitter ad-interim van de Nationale Vriendenkring Neuingamme; burgemeester Rudi Beeken; deken Felix Van Meerbergen en provinciecommandant Koen Hillewaert

De 37 muzikanten van harmonie Sint-Jozef uit O.L.V.Tielt onder leiding van dirigent Bart Watté

Ook in Meensel werden bloemen gelegd. Het gemeentebestuur was haast voltallig aanwezig. Voor N.C.P.G.R. werden de bloemen neergelegd door Jos en Marcel in aanwezigheid van ons vaandel, gedragen door Rita.

Foto: L.Andries Meer dan 200 aanwezigen namen deel aan de herdenkingsplechtigheid op 9 augustus

Foto: Jo Peeters

**Ieder jaar trachten we eind juni deel te nemen aan de herdenking
in Rekem bij Lanaken (Limburg)**

**Wat gebeurde er in Rekem?
De razzia van Rekem**

Eind 1943 werd vanuit Engeland geseind dat Sector Rekem zou bevoorraad worden met wapens en munitie. Hiervoor werden 2 Belgen, Bob en Jacq, in Engeland opgeleid en nadien overgevlogen naar Limburg. Tony Lambrechts uit Hasselt, destijds grote baas van de Weerstand, kwam sector Rekem persoonlijk de tijding van een mogelijke parachutage melden.

Enkele weken later waren Bob en Jacq te Rekem, elk voorzien van een uitzendpost. De "Welvaartwinkel" was, zoals vaak, het aangeduide huis vanwaar de uitzendingen zouden plaats vinden. De twee heren bevestigden de in Engeland overwogen parachutage van wapens. Gezamenlijk werd de planning bestudeerd en voorbereid. De Rekemse bossen werden hiervoor uitgekozen en 3 data werden vooropgesteld: 28, 29 en 30 mei 1944. De noodzakelijke kencode luidde: "une message pour Marcel" "Le cheval a refusé l'obstacle"

Zondagavond 28 mei werd de ganse nacht de wacht gehouden. Er gebeurde niets. Evenmin op 29 mei. De nacht van 30 mei waren 21 weerstanders van wacht. Plotseling kwam een Duitse jager gedurende een half uur patrouilleren. Deze was net goed en wel vertrokken of uit de richting van Opgrimbie kwam een ander vliegtuig. De seinlichten werden ontstoken. Het vliegtuig daalde en na enkele verkenningsrondes boven het parachutageplein vielen daar 17 parachutes met wapens, munitie, springstoffen en twee uitzendposten. Die ganse nacht werd hard gewerkt aan het opruimen en verbergen van het materiaal in de bossen, eigendom van Baron de Chestret.

Enkele dagen later werd al het gearachuteerde materiaal per kar naar de stallingen van de familie De Vleminck-Janssen in de Oude God overgebracht. Een grote hoeveelheid springstoffen, in tonnen gearachuteerd, werden verborgen in de grote hooischaar van koster Frans Kusters in "De oude Weert". Het grootste gedeelte van de springstoffen was voor Antwerpen bestemd, wapens en munitie moest onder de vanuit Engeland aangeduide sectoren verdeeld worden..

Voor het vervoer naar Antwerpen werd een stoomboot uit de vaart geharterd. De eigenaar van die boot, wonende in het naburige dorp vroeg 20.000 bfr voor het opknappen van deze karwei. Hij zou de morgen van 24 juni 1944 vertrekken richting Antwerpen. Een groep weerstanders zou instaan voor het laden van de boot.

Diezelfde nacht, rond 23 uur, kwamen plots enkele Duitse vrachtwagens Rekem binnengereden. Het onvermijdelijke gebeurde.... Jean Keibeck en Camille Hoste die langs de Zuid-Willemsvaart de wacht hielden, werden onder vuur genomen. Beiden schoten terug op de aanrukkende voertuigen. Of Duitsers sneuvelden of gewond raakten weet niemand. Camille Hoste kon ontkomen.

Verschillende weerstanders werden gevangen genomen, in gevangenissen gestopt, geslagen en gefolterd. Zij werden vervolgens naar Duitse concentratiekampen gedeporteerd. Vermoedelijk werden de weerstanders verraden. Enkele overleefden de kampen.

Herdenking aan het monument in Rekem

Op het monument in Rekem staan volgende 7 namen:

Jean-Hubert Keibeck,	26 jaar,	vermoord in Brussel op 6 augustus 1944
Jan-Hendrik-Hubert Bemong,	59 jaar,	overleden in Buchenwald op 16 september 1944
Michel Schoenmaekers,	23 jaar,	overleden in Sonnenberg op 15 september 1944
Paul Schoenmaekers,	58 jaar,	overleden in Oberrnitz
Frans-Charles De Vleminck,	55 jaar,	overleden in Dora-Nordhausen op 30 januari 1945
Maria-Barbara-Francine Janssen,	47 jaar,	overleden in Belzig op 20 april 1945
Jozef-Antoon Stouten,	23 jaar,	overleden in Duisburg op 2 februari 1945

Herdenking in Zoutleeuw op 3 juli 2015

De misviering ging door in de Sint-Martinuskerk van Dormaal. De bloemenhulde had plaats aan de gedenksteen ter ere van de overleden bemanning van de neergestorte bommenwerper Wellington HZ481QO-W van de Canadien Air Force op 4 juli 1943 boven de stad Zoutleeuw

Geschiedenis van de Belgische vlag

Vlaggen hebben doorheen de geschiedenis steeds een belangrijke rol gespeeld als symbolen. In een oorlogssituatie betekent het veroveren van een vijandige vlag een overwinning op de tegenstander. Wanneer een vlag aan een gebouw hangt betekent dit dat het gebouw in kwestie onder controle staat van de overheid die de vlag hanteert, dit is ook vandaag nog het geval.

De Belgische vlag zoals we die vandaag kennen heeft een lange ontstaansgeschiedenis. De eerste versie van de vlag ontstond in 1789 tijdens de opstand van Vlaanderen, Brabant, Henegouwen en Namen tegen de Oostenrijkse keizer. Deze gebeurtenis staat bekend als de Brabantse Omwenteling. De opstand leidde tot het ontstaan van een republiek, de Verenigde Staten van België. Deze republiek kreeg een eigen vlag (*afbeelding 1 op volgende blz*). Omdat het hart van de opstand in Brabant lag werd de vlag samengesteld uit de kleuren van het wapenschild van voormalig hertogdom Brabant. Het stelde een leeuw van goud (geel) voor, op een achtergrond van sabel (zwart), geklauwd en getongd van keel (rood). De opstand van 1789 faalde, maar haar strijd en haar vlag vormden 40 jaar later de inspiratie voor de Revolutie van 1830.

In de zomer van 1830 brak de Belgische Revolutie uit tegen koning Willem I. Opnieuw kozen de revolutionairen voor hun vaandel de Brabants-Henegouwse driekleur die 40 jaar eerder al was gebruikt. Ditmaal hanteerde men echter een andere volgorde van kleuren. De nieuwe revolutionaire vlag (*afbeelding 2 op volgende blz*) werd op 26 augustus ontworpen door advocaat Lucien Jottrand en journalist Edouard Ducpétiaux. Hiermee wilden ze reageren tegen de Franse vlaggen die op sommige plaatsen hingen, velen bereidden zich toen voor op een mogelijke Franse interventie. Een naaister, Marie Abts-Ermens, maakte diezelfde dag nog enkele exemplaren van hun ontwerp. Het eerste exemplaar werd onmiddellijk aan het stadhuis van Brussel gehangen.

Op 23 januari 1831 nam de nieuwe Belgische staat deze vlag aan als haar officiële staatsvlag. Om zich af te zetten tegen het Nederlands bewind (op dat moment erkende Willem I de Belgische Onafhankelijkheid nog niet) werden de kleuren verticaal gezet naar Frans model (*afbeelding 3 op volgende blz*). Deze variant van de Belgische vlag is tot op heden de officiële vlag van België zoals deze beschreven staat in artikel 193 van de Grondwet :

'De Belgische Natie kiest als kleuren rood, geel en zwart, en als rijkswapen de Belgische Leeuw met de kenspreuk EENDRACHT MAAKT MACHT.'

De staatsvlag die wij in de praktijk gebruiken is de voormalige Belgische marinevlag en werd aangenomen als staatsvlag in 1950 (*afbeelding 4 op volgende blz*). Deze aanpassing werd echter nooit opgenomen in de Grondwet met als gevolg dat de staatsvlag van België al meer dan 180 jaar ongrondwettelijk is. België is hiermee het enige land ter wereld waar de staatsvlag die beschreven staat in de Grondwet niet dezelfde is als degene die men in de praktijk hanteert.

Een vlag is een krachtig symbool, vaak met een lange ontstaansgeschiedenis. Het is bij eender welk symbool belangrijk dat we ons bewust zijn van waar het symbool voor staat vooraleer we ons er echt achter kunnen scharen. Ik hoop dat u na het lezen van dit artikel met andere ogen zal kijken naar de nationale driekleur van België.

Varianten op de Belgische tricolore op laatste pagina.

Bijdrage van Tom Werner, Tielt-Winge
Master Geschiedenis KULeuven

De varianten van de Belgische vlag (vervolg geschiedenis van de Belgische vlag)

afb. 1

afb. 2

afb. 3

afb. 4

1. De vlag van de Brabantse Omwenteling (1789 – 1790)
2. De vlag van de Belgische Revolutie (1830 – 1831)
3. De officiële vlag van België volgens de grondwet (1831 – heden)
4. De algemeen aanvaarde staatsvlag van België (1950 – heden)

Dank zij de belangeloze inzet van vele medewerkers , in Meensel, in Kiezegem en in het ontmoetingscentrum, kende de herdenkingsplechtigheid op 9 augustus 2015 een vlekkeloos verloop.